

За сучасних умов галузь потребує цільового кредитування та дієвої державної підтримки. Також актуальним є питання використання потенціалу зарубіжних інвесторів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сільськогосподарські та меліоративні машини: [підруч.] / Д. Г. Войтюк, В. О. Дубровін, Т. Д. Іщенко та ін.; За ред. Д. Г. Войтюка. – К.: Вища освіта, 2004. – 544 с.

УДК 657.6(4)

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ АУДИТУ В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Аркуша Ю. О., студентка групи Е 4/1

*Науковий керівник – канд.екон.наук, старший викладач Костирко А. Г.
Миколаївський національний аграрний університет*

Стабільний розвиток економік європейських країн зумовлений у великій мірі ефективністю системи аудиторського контролю, який сприяє низькому рівню банкрутств суб'єктів господарювання. Проблематика у сфері контролю за належним виконанням аудиторської діяльності посідає одне з важливих місць у сьогодиньньому розвитку економіки України. З цієї причини аналіз та запозичення досвіду у вітчизняну практику є надзвичайно актуальним на сьогодні.

Теоретичні дослідження з аудиту здійснено такими вітчизняними науковцями, як Білуха М.Т., Боднар М.І., Герасимович А.М., Костюченко В.М., Пантелеєв В.П., Петрик О.А., Полетаєва О.С., Редько О.Ю., Шульга Н.П., які зробили суттєвий внесок у сферу розвитку традиційної вітчизняної науки, що стосується внутрішнього та зовнішнього аудиту та його адаптації до умов і особливостей аудиторської діяльності. Однак, вплив процесів глобалізації, трансформації багатьох сфер економіки в Україні ставлять нові виклики у дослідженні системи аудиту як вітчизняної, так і зарубіжної.

Зарубіжні автори визнають, що спочатку на Заході аудит був нічим іншим, як перевіркою і підтвердженням достовірності бухгалтерських документів і звітності. Аудитори в основному розглядали первинні документи, реєстри бухгалтерського обліку, а також складену на їх основі бухгалтерську звітність. Потім аудит став системно-орієнтованим. При цьому більше уваги приділялося підвищенню ефективності системи управління кожного клієнта, і в першу чергу – системи його внутрішньогосподарського контролю.

Нарешті, сучасний аудит, особливо в міжнародній практиці, – це аудит, заснований на ризику. Це процес, в якому використані позитивні сторони не

тільки підтверджуючого, а також системно-орієнтованого аудиту, а й аудиту, переважно заснованого на статистичних або нестатистичних вибіркових дослідженнях.

Організацію аудиту в Україні здійснює Аудиторська палата України, яка є незалежним самостійним органом, мета якого сприяти розвитку, вдосконаленню та уніфікації аудиторської справи. Аудиторська палата покликана створити систему незалежного фінансово-господарського контролю у формі аудиту, який би давав об'єктивну оцінку фінансового стану підприємств і підприємців, сприяв раціональному господарюванню та своєчасно запобігав банкрутству, забезпечував достовірний контроль за доходами і видатками власників та одночасно оберігав інтереси держави.

До основних переваг аудиту можна віднести:

- збереження частини державних коштів, які витрачаються на утримання контрольно-ревізійного апарату;
- фіскальна функція аудиту, що проявляється у надходженні податків від аудиторської діяльності до бюджету;
- формування конкурентного середовища у сфері аудиторської діяльності;
- вільний вибір суб'єктом господарювання аудитора.

Таким, чином очевидним є факт корисності аудиторської діяльності для економіки будь-якої держави, але водночас кожна країна формує власний підхід до аудиту.

Так, в Німеччині діяльність аудиторів чітко регламентується та контролюється. Органом контролю там виступає Інститут аудиторів, що має спеціалізовані комітети для врегулювання проблем, що виникають у сфері аудиту. При Аудиторській палаті Німеччини створюються аудиторські суди, до компетенції яких входить накладання штрафів та інших адміністративних покарань за неякісне проведення перевірки, в разі необхідності такі суди можуть позбавити аудитора права здійснювати аудиторську діяльність.

У Данії аудиторів призначають акціонери на щорічних загальних зборах. Аудитори мають право надавати професійні послуги певній організації до наступних зборів. Обмежень на кількість призначень аудиторської фірми для проведення однієї організації не має.

У Франції питання бухгалтерського обліку та звітності перебувають у віданні Міністерства фінансів, а аудиту – Міністерства юстиції. Аудит проводять бухгалтерські комісари, яких обирають на зборах акціонерів строком на 6 років. Після цього строк повноважень комісарів може бути продовжений, при чому кількість пролонгацій не обмежена. Після призначення аудиторів їх не можна замінити, крім випадків, коли виноситься спеціальна юридична постанова про непрофесійну поведінку таких осіб.

В цілому аудиторська діяльність здатна забезпечувати значне покращення становища для суб'єктів господарювання, ліквідувати негативні наслідки у формі адміністративних стягнень з боку органів державного контролю за недотримання норм законодавства, зменшити видатки на контрольно-ревізійне функції органів влади, але для досягнення таких

результатів необхідною є перш за все зацікавленість власне суб'єктів господарської діяльності у проведенні таких перевірок та отримання послуг аудиторів.

Таким чином, визначивши особливості діяльності аудиторів в провідних країнах світу, варто відмітити цілком реальну можливість використання вищезазначеного досвіду в Україні. Так, досвід Німеччини може бути залученим в аспекті формування органу, основним завданням якого є контроль за діяльністю аудиторів в Україні, накладання адміністративних стягнень, вирішення спорів, перевірка якості проведення аудиту тощо. Але головною умовою реалізації зарубіжного досвіду є інтерес з боку суб'єктів господарювання, які, нажаль, не бажають або не здатні забезпечувати проведення регулярних аудиторських перевірок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про аудиторську діяльність [Електронний ресурс]. Закон України – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>. – Назва з екрана.
2. Роль і проблеми аудиту в Україні / Л. В. Гасенко, А. В. Кузіна [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=34264>.
3. Ножкина Т.В. Международный аудит : [учебное пособие] / Т. В. Ножкина. – Петропавловск-Камчатский : Камчат-ГТУ, 2007. – 127 с.

УДК 368.657

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Семенчук Ю. М., студентка групи Е 4/1

*Науковий керівник – канд. екон. наук, старший викладач Костирко А. Г.
Миколаївський національний аграрний університет*

Кожному страховому підприємству необхідно правильно оцінювати свій виробничий та економічний потенціал, здійснювати оцінку своєї платоспроможності, формувати стратегію подальшого розвитку, забезпечувати фінансову стійкість компанії в умовах ринку.

На сучасному етапі розвитку ринку страхових послуг залишається актуальним питання забезпечення правдивої, достовірної та неупередженої інформації про фінансове становище користувачам для прийняття рішень.

Особливості фінансової звітності страхових компаній досліджували такі вітчизняні вчені та практики як: В.Д. Базилевич, К.С. Базилевич, О. Галасюк, С.В. Куликов, Р.В. Пікус, В.С. Приходько, Г.П. Голубнича та ін.

Фінансова звітність страхових компаній включає такі форми звітності: форма № 1 (баланс), форма № 2 (звіт про фінансові результати), форма № 3 (звіт про рух грошових коштів), форма № 4 (звіт про власний капітал), форма № 5 (примітки до річної фінансової звітності). Основним фінансовим документом страхової компанії, який щорічно публікується, є її баланс.